

ІДАПОВІСТЬ

Місячник Української Католицької Церкви в Польщі

липень 1992 р.

Звернення Синоду Єпископів

Української Грекокатолицької Церкви
до українського народу

Всечесним Отцям Духовним,

та всім Боголюбивим вірним Помісної

Української Грекокатолицької Церкви

в Україні і на поселеннях.

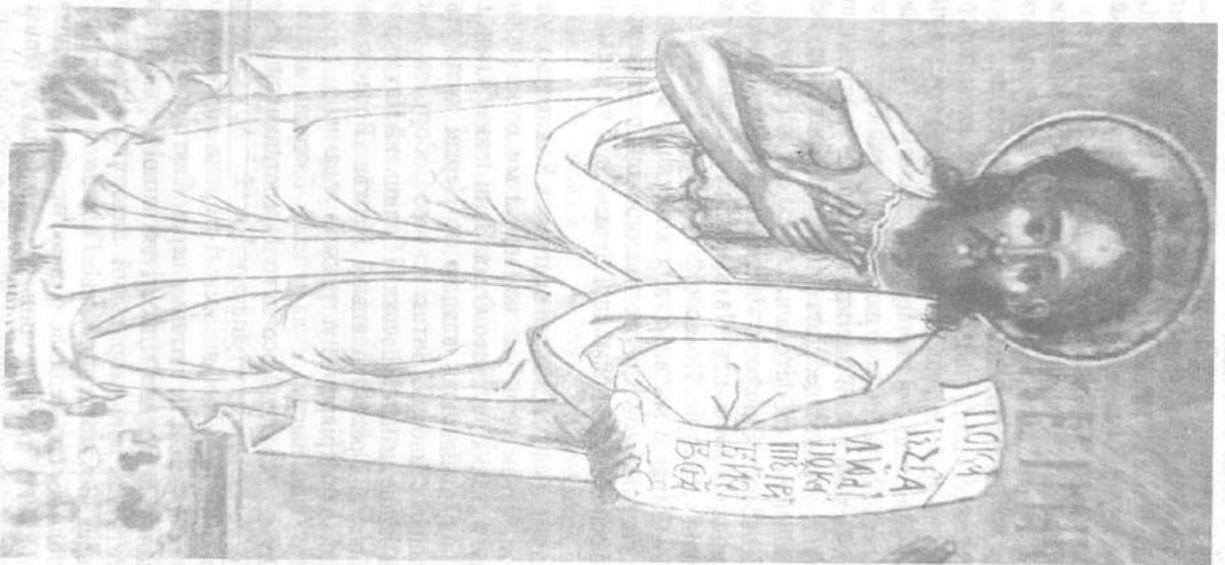
Мир у Господі! Й наше Архієрейське Благословлення!

На закінчення Першого Синоду Єпископів Укр-
айлської Грекокатолицької Церкви у вільній Україні,
очима зверненими до Господа, кличмо з ангелами
полячу пісню: «*Слава на висотах Богу і на землі мир
людям благовіння*» (Ілк. 2,14).

А коли дивимось на Тебе, український народе,
приходять нам на думку слова Слуги Божого Мит-
рополита Андрея, який писав: «*Обернулася картика
історії, настала нова епоха. Стрікаймо її покірного
мо літвою, сильного надію в безкрайній доброті та мил-
остів і наше добро.*

Від тієї пори промінуло вже більше ніж п'встоліття.
Безбожницьке гасло «Нечас Бога» розвіялось як лім,
а за всім тим, що будував комунізм, остався лиши поліп
імперії... Всоди мерзоть і запустиня... Перед нами
стільки роботи і зусиль, щоб зливини України і Народу
нали з руїнцівого і дупгубного румовила моральне
го занепаду до гінності Божих синів і дочок, що
окраїшу народи Божа благодаті.

І пе раз історія, учителька життя, повторюється.
Пророці слова Велетня Святогорської Гори Митропо-
лита Андрея стали знову актуальними: «*Обернулася
(Закінчення на 2 сторінці)*

ПРЕДТЕЧЕ ХРИСТОВИЙ ІВАН, ІВАНОВУСТОМ ВІД НЕПІДНОЇ ПРЕСЛАВНЕ ТВОЕ НАРОДЖЕННЯ

Перший Синод владик Української Грекокатолицької Церкви в Самостійній Українській державі проходив у Львові в соборі св. Юра з 16 по 31 травня 1992 року. Це була насправді велика історична полія в житті УГКЦ після її виходу з підпілля у 1987 році. Був це зламний момент історії УГКЦ, який започаткував повернення Блаженнішого Миростлава Івана Кардинала Лонга бачівського до митрополичого престола у Львові 30 березня 1991 року.

Важливе значення цього Синоду, що він саме вперше відбувся в своїй державі, і що не треба було скликати його, як і не бувало раніше в Замості, Вільно, Римі чи Львові. Синод владик, що відбувся на українській землі вперше від заборони діяльності УГКЦ, має також велике значення в процесі становлення перкових структур, розвитку екуменічного руху, а також в процесі становлення нашої держави. На Синод, який був скликаний главою УГКЦ Блаженнішим Миростлавом Іваном Кардиналом Любачівським, Верховним Архієпископом Львова для українів, Верховним Архієпископом Львівським і єпископом Кам'янець-Подільським приїхали два списки із Закарпаття - владики Йосиф Головац і Іван Семедій.

З нагоди відкриття Синоду єпископів з Риму наспіла телеграма, в якій папа Іван Павло II привітав усіх владик і побажав дарів Святого Духа, «щоб усі словники розважисто, мудростю і салою для спільних постанов, мали одне серце і одну душу, пастирську вторинність у новому положенні в Україні і поза її межами».

Засідання Синоду проходили в соборі св. Юра і були закритими.

(Закінчення на 3 сторінці)

ЕДНІСТЬ

на наш погляд

ВЕЛИЧАСТМО ТЕБЕ І ВІЛАНОВУСТОМО ВІД НЕПІДНОЇ ЗА ПРИКЛАДОМ ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

* * *

Св. Іван Золотоустий

Перший у Самостійній

кої Церкви в Самостійній Українській державі проходив у Львові в соборі св. Юра з 16 по 31 травня 1992 року. Це була насправді велика історична полія в житті УГКЦ після її виходу з підпілля у 1987 році. Був це зламний момент історії УГКЦ, який започаткував повернення Блаженнішого Миростлава Івана Кардинала Лонга бачівського до митрополичого престола у Львові 30 березня 1991 року.

Важливе значення цього Синоду, що він саме вперше відбувся в своїй державі, і що не треба було скликати його, як і не бувало раніше в Замості, Вільно, Римі чи

Львові. Синод владик, що відбувся на українській землі вперше від заборони діяльності УГКЦ, має також велике значення в процесі становлення перкових структур, розвитку екуменічного руху, а також в процесі становлення нашої держави. На Синод, який був скликаний главою УГКЦ Блаженнішим Миростлавом Іваном Кардиналом Любачівським, Верховним Архієпископом Львова для українів, Верховним Архієпископом Львівським і єпископом Кам'янець-Подільським приїхали два списки із Закарпаття - владики Йосиф Головац і Іван Семедій.

З нагоди відкриття Синоду єпископів з Риму наспіла телеграма, в якій папа Іван Павло II привітав усіх владик і побажав дарів Святого Духа, «щоб усі словники розважисто, мудростю і салою для спільних постанов, мали одне серце і одну душу, пастирську вторинність у новому положенні в Україні і поза її межами».

Засідання Синоду проходили в соборі св. Юра і були закритими.

(Закінчення на 3 сторінці)

з нагоди іменин

КИР ІВАНОВІ МАРТИНІЯКУ

ВЛАДИЦІ ПЕРЕМІСЬКОМУ

БАЖАЄМО

БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ

СВІТЛОМ І МУДРІСТЮ

В АРХІЄРЕЙСЬКОМУ СЛУЖІННІ

У черговому, третьому з'їзді колишніх мешканців села на празник Вознесіння 6-7 червня, взяло участь понад триста осіб. Для організаторів зустрічі це число є успіхом, бо в прямому сенсі воно, що люди хочуть приїсти і, що головне, беруть з собою сміх, літер, внуків, запрошують взяти участь у з'їзді знайомих.

У давньому вигляді Упloc перестав існувати весільно-поліське військо почало палити село, так, що 3 400 обиць, в селі залишилася всього одна, покрита стріхкою, дерев'яна хата. Залишилися також дві церкви, одна мурована, збудована вже на початку наполовини XVII ст. (1510 р.) і друга мурована, збудована вже на початку наполовини XVIII ст. (1925 р.). Люди та час повеліли з обома храмами жорстоко. В 50-ті роки місцевий PGR розібрав мурувану церкву залиша будівельного матеріалу, а дерев'яна зірваною бляшаною покривлею.

(Закінчення на 6 сторінці)

У черговому, третьому з'їзді колишніх мешканців села на празник Вознесіння 6-7 червня, взяло участь понад триста осіб. Для організаторів зустрічі це число є успіхом, бо в прямому сенсі воно, що люди хочуть приїсти і, що головне, беруть з собою сміх, літер, внуків, запрошують взяти участь у з'їзді знайомих.

У давньому вигляді Упloc перестав існувати весільно-поліське військо почало палити село, так, що 3 400 обиць, в селі залишилася всього одна, покрита стріхкою, дерев'яна хата. Залишилися також дві церкви, одна мурована, збудована вже на початку наполовини XVII ст. (1510 р.) і друга мурована, збудована вже на початку наполовини XVIII ст. (1925 р.). Люди та час повеліли з обома храмами жорстоко. В 50-ті роки місцевий PGR розібрав мурувану церкву залиша будівельного матеріалу, а дерев'яна зірваною бляшаною покривлею.

(Закінчення на 6 сторінці)

Прикладом Івана Хрестителя

Перший Синод владик Української Грекокатолицької Церкви в Самостійній Українській державі проходив у Львові в соборі св. Юра з 16 по 31 травня 1992 року. Це була насправді велика історична полія в житті УГКЦ після її виходу з підпілля у 1987 році. Був це зламний момент історії УГКЦ, який започаткував повернення Блаженнішого Миростлава Івана Кардинала Лонга бачівського до митрополичого престола у Львові 30 березня 1991 року.

Важливе значення цього Синоду, що він саме вперше відбувся в своїй державі, і що не треба було скликати його, як і не бувало раніше в Замості, Вільно, Римі чи

Львові. Синод владик, що відбувся на українській землі вперше від заборони діяльності УГКЦ, має також велике значення в процесі становлення перкових структур, розвитку екуменічного руху, а також в процесі становлення нашої держави. На Синод, який був скликаний главою УГКЦ Блаженнішого Миростлава Іваном Кардиналом Любачівським, Верховним Архієпископом Львова для українів, Верховним Архієпископом Львівським і єпископом Кам'янець-Подільським приїхали два списки із Закарпаття - владики Йосиф Головац і Іван Семедій.

Засідання Синоду проходили в соборі св. Юра і були закритими.

(Закінчення на 3 сторінці)

Перший Синод владик Української Грекокатолицької Церкви в Самостійній Українській державі проходив у Львові в соборі св. Юра з 16 по 31 травня 1992 року. Це була насправді велика історична полія в житті УГКЦ після її виходу з підпілля у 1987 році. Був це зламний момент історії УГКЦ, який започаткував повернення Блаженнішого Миростлава Івана Кардинала Лонга бачівського до митрополичого престола у Львові 30 березня 1991 року.

Важливе значення цього Синоду, що він саме вперше відбувся в своїй державі, і що не треба було скликати його, як і не бувало раніше в Замості, Вільно, Римі чи

Львові. Синод владик, що відбувся на українській землі вперше від заборони діяльності УГКЦ, має також велике значення в процесі становлення перкових структур, розвитку екуменічного руху, а також в процесі становлення нашої держави. На Синод, який був скликаний главою УГКЦ Блаженнішого Миростлава Іваном Кардиналом Любачівським, Верховним Архієпископом Львова для українів, Верховним Архієпископом Львівським і єпископом Кам'янець-Подільським приїхали два списки із Закарпаття - владики Йосиф Головац і Іван Семедій.

Засідання Синоду проходили в соборі св. Юра і були закритими.

(Закінчення на 3 сторінці)

Перший Синод владик Української Грекокатолицької Церкви в Самостійній Українській державі проходив у Львові в соборі св. Юра з 16 по 31 травня 1992 року. Це була насправді велика історична полія в житті УГКЦ після її виходу з підпілля у 1987 році. Був це зламний момент історії УГКЦ, який започаткував повернення Блаженнішого Миростлава Івана Кардинала Лонга бачівського до митрополичого престола у Львові 30 березня 1991 року.

Важливе значення цього Синоду, що він саме вперше відбувся в своїй державі, і що не треба було скликати його, як і не бувало раніше в Замості, Вільно, Римі чи

Львові. Синод владик, що відбувся на українській землі вперше від заборони діяльності УГКЦ, має також велике значення в процесі становлення перкових структур, розвитку екуменічного руху, а також в процесі становлення нашої держави. На Синод, який був скликаний главою УГКЦ Блаженнішого Миростлава Іваном Кардиналом Любачівським, Верховним Архієпископом Львова для українів, Верховним Архієпископом Львівським і єпископом Кам'янець-Подільським приїхали два списки із Закарпаття - владики Йосиф Головац і Іван Семедій.

Засідання Синоду проходили в соборі св. Юра і були закритими.

(Закінчення на 3 сторінці)

Перший Синод владик Української Грекокатолицької Церкви в Самостійній Українській державі проходив у Львові в соборі св. Юра з 16 по 31 травня 1992 року. Це була насправді велика історична полія в житті УГКЦ після її виходу з підпілля у 1987 році. Був це зламний момент історії УГКЦ, який започаткував повернення Блаженнішого Миростлава Івана Кардинала Лонга бачівського до митрополичого престола у Львові 30 березня 1991 року.

Важливе значення цього Синоду, що він саме вперше відбувся в своїй державі, і що не треба було скликати його, як і не бувало раніше в Замості, Вільно, Римі чи

Льв

Звернення Синоду Єпископів

(Закінчення з 1 сторінки)

картика історії, настала нова епоха». І в першу чергу закликаємо ми вас до молитви і надії «в безкрайній доброті й милосердії Ісуса Христа - Сина Бога...». В той же час закликаємо Вас до добрах для творів, як нам говорити святий апостол Яків: «Прокаженими мою віру» (Як. 2,18).

Покладаючись на ці начасти християнського життя, віри, надії і любові, ми, Баптисти, взялися цілі часів Синоду до усільної праці, щоб поставити основи цілого Синоду до усільної праці, щоб поставити основи закликаємо ми вас до молитви і надії «в безкрайній доброті й милосердії Ісуса Христа - Сина Бога...». В той же час закликаємо Вас до добрах для творів, як нам говорити святий апостол Яків: «Прокаженими мою віру» (Як. 2,18).

Покладаючись на ці начасти християнського життя, віри, надії і любові, ми, Баптисти, взялися цілі часів Синоду до усільної праці, щоб поставити основи цілого Синоду до усільної праці, щоб поставити основи закликаємо ми вас до молитви і надії «в безкрайній доброті й милосердії Ісуса Христа - Сина Бога...». В той же час закликаємо Вас до добрах для творів, як нам говорити святий апостол Яків: «Прокаженими мою віру» (Як. 2,18).

Покладаючись на ці начасти християнського життя, віри, надії і любові, ми, Баптисти, взялися цілі часів Синоду до усільної праці, щоб поставити основи цілого Синоду до усільної праці, щоб поставити основи закликаємо ми вас до молитви і надії «в безкрайній доброті й милосердії Ісуса Христа - Сина Бога...». В той же час закликаємо Вас до добрах для творів, як нам говорити святий апостол Яків: «Прокаженими мою віру» (Як. 2,18).

Покладаючись на ці начасти християнського життя, віри, надії і любові, ми, Баптисти, взялися цілі часів Синоду до усільної праці, щоб поставити основи цілого Синоду до усільної праці, щоб поставити основи закликаємо ми вас до молитви і надії «в безкрайній доброті й милосердії Ісуса Христа - Сина Бога...». В той же час закликаємо Вас до добрах для творів, як нам говорити святий апостол Яків: «Прокаженими мою віру» (Як. 2,18).

Покладаючись на ці начасти християнського життя, віри, надії і любові, ми, Баптисти, взялися цілі часів Синоду до усільної праці, щоб поставити основи цілого Синоду до усільної праці, щоб поставити основи закликаємо ми вас до молитви і надії «в безкрайній доброті й милосердії Ісуса Христа - Сина Бога...». В той же час закликаємо Вас до добрах для творів, як нам говорити святий апостол Яків: «Прокаженими мою віру» (Як. 2,18).

Покладаючись на ці начасти християнського життя, віри, надії і любові, ми, Баптисти, взялися цілі часів Синоду до усільної праці, щоб поставити основи цілого Синоду до усільної праці, щоб поставити основи закликаємо ми вас до молитви і надії «в безкрайній доброті й милосердії Ісуса Христа - Сина Бога...». В той же час закликаємо Вас до добрах для творів, як нам говорити святий апостол Яків: «Прокаженими мою віру» (Як. 2,18).

Покладаючись на ці начасти християнського життя, віри, надії і любові, ми, Баптисти, взялися цілі часів Синоду до усільної праці, щоб поставити основи цілого Синоду до усільної праці, щоб поставити основи закликаємо ми вас до молитви і надії «в безкрайній доброті й милосердії Ісуса Христа - Сина Бога...». В той же час закликаємо Вас до добрах для творів, як нам говорити святий апостол Яків: «Прокаженими мою віру» (Як. 2,18).

(Закінчення з 1 сторінки)

якщо сторож звістить наперед, чого треба сперегтися, а що вибирати, то ви спас душу свою, хоча б і никто не слухав його. Тим не менше, маючи таку відраду, певні нагороди за труди наші, ми, коли в ділі вашого спасіння не бачимо успіхів, почувасмо себе не краще від тих хліборобів, які стонуть, пропивають слози і соромлються. Тут - милосердя вчителя, тут - печалівість отяя.

(...) «А той Ісаї має одежду з верблюжого волосу й пояс ремінний на крижах у себе; єка ж його була - сарана й мед' дикий» (Мт. 3,4). Справді, дивно було бачити лодину, що після тридцяти років виходить із пустині, сина одного із первовісників, того, котрий ніколи не потребував речей людських і під кожним оглядом гдинь був почесні. Юдеї бачили в ньому великого Іллю; картина, якої вони були свідками, пригадувала їм про то святої мужа, і наяві ще більше дивувала їх.

Справді, той живися і в городах, і в домах, а сей від самої колиски постійно жив в пустині. Прелата не потребував ні дому, ні постелі, ні столу, ани нічого іншого, але носячи тіло, жив неначе ангельським жит-

пого Синоду. Нам, пастирами українського Божого люту, не чужі і не далекі різni його духовні і моральні потреби, а особливо, звертали ми увагу на проблему молоді, напа майбутністі і надії для Церкви і Народу.

Ми свідомі напої відповідальності перед Богом за виковання нашого молодого покоління на засадах здорової християнської моралі. Ми бажаємо, щоб вона в Церкві знайшла християнську відповідь до своїх питань і проблем.

Коли глянути на два пройдені тижні нарад, можемо сміло сказати, що цей напів Синод був великим всенародним актом богочестя. Ми відчуваючи в особливий спосіб духовну присутність наших вірних, які напевно заносили свої молитви та богослужіння за усіх напої Синоду. І коли сьогодні, з відчутності до Триєнного Бога, ми можемо ствердити, що Боже благословення спливало на нас в окремий спосіб, то за це ми дякуємо священикам, монахам, монахиням і всі вірні. Ми відчули конечність перед історією остаточно засудити іспанський Львівський п'єв'ядосинол з 8-10 березня 1946 р., як неканонічний і недійсний. Дучи шляхом повершення правди і справедливості у новій Українській державі, ми звернулися окремим листом до Президента України, щоб наша Українська Греко-католицька Церква і всіїї пастири та вірні, що пострадали відровожаючи дескальціль за свою вірність до неї, були повністю реабілітовані.

Ми выбрали Єпископів - членів Постійного Синоду, поставили основи під Патріарше Управління, ми з'ясували територію Помісної Української Греко-католицької Церкви, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Відчуваючи знати часу і прагнення Божого люду та і воскресла Церква постас на згарищах системи, яка сила лише аморальності, ненависті і розтрат. Внаслідок надужиття лескіні припинені пиянство, аборті, лечесні, крадіж, злочинні іншії солідані пороки. Наша Батьківщина мусить починати прямо з ціого, бо її щонедугували, від неї тільки брали і лишили саму руно.

Та в Богу наша надія і на цього ми уловивмо. В Ньому пасливий вихід з кожного безвихідного становища. Ми не сміємо тужити за вилітним життям, як ізраїльський народ, коли вийшов з геліопольського родинника нової праці.

Ми маємо переродитись у Христі. Ми маємо «Позбува-тися старої модни ... і облягнутись у нову модину», створену на подобу Божжу, у споведівості і сягності праф'ю» (Еф. 4,22-24). Наша Україна потребує звільнення і очищення від лукавого, вона має побутти чварів та розбрата, вона має жити у мірі і спокою зі своїми сусідами. Наші Церкви повинні шкодити духа взаємної терпливості, толерантності, а головно, любові. Тому, що живемо у часах, де тут за об'єднанням Церков така жива серед усіх народів, ми повинні витворити серед українського народу справжній дух екуменізму і атмосферу примирення і єдності.

Цієї причини зібралися Синод Слісиковів Української Греко-католицької Церкви у Дусі покори, надії і молитви, з бажанням служити рідній Церкві і народові. Перед нама повсякчасно стояли слова Христові: «Син чоловічий прийшов не, щоб юному служити, але щоб служити і дати життя свєте, як вікун за багатох» (Мт. 20,28), і тому у повній відповідальності свого священнослужіння, ми приступили до праці цього напів Синоду.

Ми засвоїмо основи під Патріарше Управління, які відповідають змінам, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Ми маємо засвоїти основи під Патріарше Управління, які відбулися в Українській Греко-католицькій Церкві, ми виложили конечність створення нових старших і нових церковних одиниць, поставивши трикі основи для праці нашої Церкви, де б не знаходилися самі вірні.

Бо і дивним було для Юдеїв, коли вони бачили, що одягом навчити нас усуватися від людських речей і не якщо сторож звістить наперед, чого треба сперегтися, а що вибирати, то ви спас душу свою, хоча б і никто не слухав його. Тим не менше, маючи таку відраду, певні нагороди за труди наші, ми, коли в ділі вашого спасіння не бачимо успіхів, почувасмо себе не краще від тих хліборобів, які стонуть, пропивають слози і соромлються. Тут - милосердя вчителя, тут - печалівість отяя.

Перший у Самостійній

(Закінчення з 1 сторінки)

Літургію відслужив Блаженний Миростлав Іван Карпинський разом з усіма владиками. Робоче засідання Синоду розпочалося 18 травня. Блаженний закликав усіх отців Синоду, щоб вони разом держали одну лінію, щоб прямували до цієї самої мети. У своєму слові на першій робочій сесії Синоду Блаженний сказав:

«Цей Синод може принести, або велике благословення, або велике терпіння нашій Церкви і нашому Народові. Це не є тільки ще один збір Владик з діцем персвантажного програмою. Це є перший Синод, який діє у воскресій Україні. Це є перший Синод, який діє згідно з привнесеними давніми правами нашої Тисяч-

**важливим від Берестейського собору 1596 р. На них
плечах піде майбутнє нашої Церкви».**

У вівторок, 19 травня отці Синоду обговорювали
питання про патріарше управління, а також розгляда-
лося проблема введення офіційного Літургікону
УГКЦ. І було вирішено користуватися Літургіконом,
який видав у 1968 р. в Римі покійний Патріарх Йосиф

20 травня обговорювалося питання про напу Церкви до Польщі. Владика Іван Мартиняк поінформував про стан УГКЦ в Польщі, про заходи духовенства і мирян у справі відмінення польського рішення від 25 березня 1992 року, на основі якого було підпорядковано Перемиську єпархію латинському Варшавському митрополіту. Ця справа була належно відзначена на тому Синоді.

В часі діяння Синоду епископів не збулося також без провокацій. У Львові з'явилися анонімні листівки та-кого змісту: «Наш Патріарх - Митрополит Володимир Стернок. Всі вірні УГКЦ запрошуються на шашку св. Юра 23 травня, в суботу о 9 год ». З цього приводу Блаженніший М.І. Лобачівський видав офіційну заяву, в якій говориться, що листівки є явною акцією спротивання на виникнення суперечок та розколу в нашій

У четвер, 21 травня відбулася передача трьох Папських Грамот (Булл), які були відбрані органами КДБ під час арешту Йосифа Сліпого 11 квітня 1945 року і до тепер знаходилися в його архівах. Передача Грамот була здійснена працівниками Комітету Держбеззеки і Львівської обласної Ради народних депутатів. В акті про передачу архівних документів стверджується, що обидві сторони (державна і церковна) висловлюють вілєнність у тому, що ця подія є: «одним із етапів національного примирення і порозуміння між державними структурами і релігійними конфесіями незалежності України».

На церемонії, під час якої довернувалася передача документів, був присутній голова Львівської обласної Ради Микола Гординь, який виголосив привітальне

Ще до питання зміни обряду

Загальню беручи, доволі рідко трапляється таке, що автор допису сам подає до нього спростування. На жаль, я змушений це зробити в ім'я обективної правди, яка в моїй статті п. 3. «Дело про зміну обряду» («Благовіст», травень 1992 р.) трохи викривилася. Не маючи під руково повного тексту Кодексу Канонів Східних Церков, користувався статтею п. д-ра Михайла Лиміда п. 3. «Вселенськість та помісництво», яка публіковалася в 6 числі львівської «Віри Батьків» у 1990 р. Будучи учасником Першого Міжнародного Симпозіуму Канонічного Права Східних Католицьких Церков у Львові, мав я нагоду почути з уст о. проф. Івана Жужека з Риму (секретаря Кодифікаційної Комісії по виробленню Канонічного Кодексу для Католицьких Церков Сходу) вістку, що в справі переходу супруга на обряд другого супруга новий Східний Кодекс встановив лад депо відмінний від описаного паном д-ром Димидом і зафіксованого латинським Кодексом Канонічного Права від 1983 р. Оскільки, загальню кажучи, діти міжбайдового подружжя успадковують обряд батька (про це я зрештою писав досить детально), для створення країн умовин зберігання Східними Католицькими Церковами їхній «закон» «обмежує» «Ко-

дексі Канонів Східних Церков починалася заборона чоловікам східного обряду приймати обряд жінки. Наприклад, римокатолик, беручи собі грекокатоличку за дружину може перейти на візантійськоукраїнський обряд. Так само і жінка грекокатоличка одружена з латинником може перейти до Римокатолицької Церкви. Напомістъ у вишадку подружжя грекокатолика

бога, переходячи до своєправної Церкви свого чоловіка (в тому випадку йдеється про Грекокатолицьку Церкву). Це привідоване становище Східних Церков мотивоване чисельною домінантою латинської Церкви та частим у всякого роду «уніятів» проживанням в умовах діаспори з подавляючою латинською більшістю.

Треба підкреслити, що при кожній зміні обряду (тепер, за новим Східним Кодексом, «молище» тут говорить про переїзд до іншої своєправної Церкви) необхідне збереження каноничної форми. Хто не склав відповідної декларації перед обличчям пароха чи епархіального обряду (евентуально можуть вони уповноважити іншого священика принайменше згадану Землю) в присутності двох свідків, той не може говорити про свій переход на інший обряд! А для такого переходу необхідно сповісти передачені канонічним правом умови, про які вже мало писалося.

Хто беззаконно тримається чужого обряду (чи то латинського, чи іншого), на того Східний Кодекс накладає церковну кару. І про це варто пам'ятати всім «вітикачам», що кидають нашу Церкву без оправданіх мотивів та стараються перед обличчям польського довкілля злобути собі звання «добрих поляків та ревних католиків».

Варто теж на кінець підкреслити, що для прийняття православного до Римокатолицької Церкви потрібно мати згоду Апостольської Століні. Загальна норма зобов'язує православного українця прийняти **виключно** до нашої Церкви, река до грелької і т. д. Прийняття до Римокатолицької Церкви східного християнина, що приходить до Синоду з Вєжеленською Церквою, без

злотинного безбожного системою, незадням і віручаним польських елементів у перкови справи.

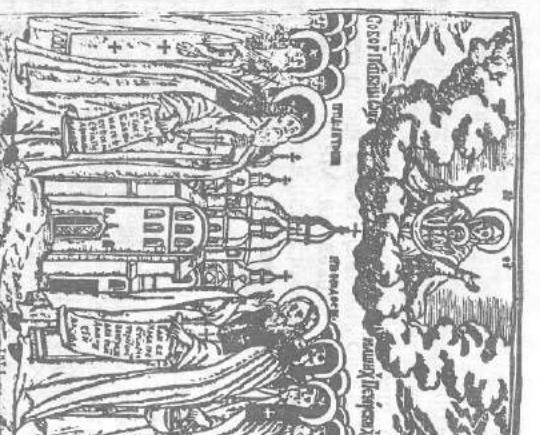
24 травня у Преображенській церкві у Львові Благодінніши разом з владиками відслужив Божественну Літургію, на якій були присутні: Апостольський пунцій на Україну Антоніо Франко, єпископи латинської Львівської архієпархії Маріан Трофім'як та Рафаель Кернильський, владика української Православної Церкви царгородської юрисдикції Всеволод Майданський. У своїй проповіді Блаженний привіг Апостольського пунція і згадав про хресний шлях УГКЦ в Україні, яка попри жорстокі переслідування жертвою своїх владик, священиків, ченців, черниць і вірних дала свідченство своєї віри. Апостольський пунцій у своєму вітальному слові виголошенню в Преображенській церкві виявив велику радість і склав поклон безчеснотленний громаді ісповідників і мучеників за віру. Він зазначив, що його завданням є «сприяти спільнотності й єдності між єпископами Католицької Церкви в Україні, чи то греко-католицькими чи латинськими, і Папою; та дати всім відчуття, в особливо видимий спосіб присутності Папи, його зацікавлення і його любов до Вас, до всіх католиків, до всіх синів цієї шляхетної землі». Пунцій висловив також свої побажання, побажання Синод: «став справжнім новим початком Ваптії Церкви, яка відзначається спільним завданням і зобов'язанням до братерства». Він продовжував - «Ваша Батьківщина почала від недавна нове життя. Після стільки вона наречти здійснила свою мрію про незалежність. В новій Україні католики є покликані давати

з римокатолицькою лише ця остання може змінити обряд, переходячи до своєсправної Церкви свого чоловіка (в тому випадку йдеться про Грекокатолицьку Церкву). Це привідоване становище Східних Церков мотивоване чисельною домінантою латинської Церкви та частим у всякого роду «уніятів» проживанням в умовах діаспори з подавляючою латинською більшістю.

Треба підкреслити, що при кожній зміні обряду (тепер, за новим Східним Кодексом, «омоліннє» тут говорить про переход до іншої своєсправної Церкви) необхідне збереження канонічної форми. Хто не склав відповідної декларації перед обличчям пароха чи спараха нового обряду (евентуально можуть вони уповноважити іншого священика принести згадану заяву) в присутності двох свідків, той не може говорити про свій переход на інший обряд! А для такого переходу необхідно сповінити передбачені канонічним правом умови, про які вже мало писалося.

Хто беззаконно тримається чужого обряду (чи то латинського, чи іншого), на того Східний Кодекс на кладає церковну кару. І про це варто пам'ятати всім «вітикачам», що кидають нашу Церкву без оправданих мотивів та стараються перед обличчям польського довкілля здобути собі звання «добрих поляків та рев-

Варто теж на кінці підкрайстити, що для прийняття православного до Римокатолицької Церкви потрібно мати згоду Апостольської Столиці. Загальна норма зобов'язує православного українця прийняти **виключно** до нашої Церкви, грека до грецької т. д. Прийняття до Римокатолицької Церкви східного християнина, походить до єдиноті з Вселенською Патріаршиєю без

ЦЕРКОВНО-ОБРЯДОВОЙ СПАСИТЕЛЬНОЙ

дозволу Апостольської столиці беззаконне та недисне. Хочу закінчити історичною рефлексією. Перші християни не дозволяли собі пропустити недільної Євхаристії, щодня причащалися. Падння того духа ревності причинилося до заведення строгого обов'язку своянити певні оскреплені правом священні чинності «під гріком». Не було б це позбавлене сенсу подумати, чи пі всі канонічі заборони міняті обряд без відповідних умов не є сумним свідоцтвом того, що багато з-посеред вірних цурається предківської церковно-обрядової спадщини?

свідченням правдивої братньої любові між собою і правдивого братерства з іншими християнами, з членами інших релігійних конфесій, і з усіма людьми доброю волі. Цього потребує сьогодні Україна»

В часі ділень Синоду єпископів, у п'ятницю 29 травня, у пресовому залі Львівського облвиконкому відбулася пресконференція, під час якої говорилося про результати робіт Синоду. На конференції виступав також перемиський владика Іван Мартиняк, який затверджував питання про юридичне підпорядкування своєї спархії під кілька похвальних слів на рахунок заходів мирян у цій справі.

Перший Синод владик УГКЦ закінчився 31 травня 1992 р. Божественного Літургію у соборі св. Юра Завершуючи Синод, єпископи написали «Звернення до українського народу». Отий Синоду ^з особливою радістю привітали владику Всеволода Майданського, правлячого архієрея Української Православної Церкви в США і Канаді.

Приступність православного владики на львівському Синоді треба настравді визнати небуденною історичною подією, яка є своєрідним знаком часу всім християнам України, тим паче, коли затрибують здоровово-думаочу людину релігійні конфлікти в Києві.

31 травня в приміщенні філармонії ім. С. Людкевича відбувся концерт на честь учасників Синоду УГКЦ. На програму концерту склалися твори: А. Бруктера, Б. Кабена, М. Лисенка, Д. Саммаріні, Д. Верді, Д. Бортнянського, М. Березовського та багатьох інших. Концерт був неінче художньо-естетичним завершенням Пасхального Синоду, який став важливим

Якщо звести підсумки, спіл перерахувати лекція загальновідомих рішень, які прийняв Синод: скасування рішення Львівського псевдосиноду з 1946 року, встановлення структури Патріаршої кури⁶, створення нових епархій та земархатів, виготовлення програми душпастирської діяльності, з урахуванням головної проблеми, якою є міжконфесійні розходження, знищенні етосу українського суспільства. На Синоді широко обговорювалося застосування нового Кодексу канонічного права Свійки Церков, розширення прав для УГКЦ, а також питання відношення Матерії Церкви до Церкви діаспори.

Львівський Синод єпископів УГКЦ був насправді великою історичною подією, засвідчив про те, що ця Церква є організованою силою, яка здатна побиватися і шкодити божественному життю у народі, який шийся починає верстати свій лерхавницький шлях. І гадаю, що саме цей фактор заціків'яється відповідними політичними чинниками в Україні. Особливо сьогодні коли ми спостерігаємо за тим, що діється в Лондоні, в "Інформ-Сіті" Польщі, в "Інформ-Сіті" Україні.

да Синод прийняв рішення, яких ще не проголошено, але від самих постанов до руки народов не буде. Необхідно молитися, щоб знайшлися мудрі і ревні духовні

ГОЛОС МОЛОДІ

Зустріч молоді

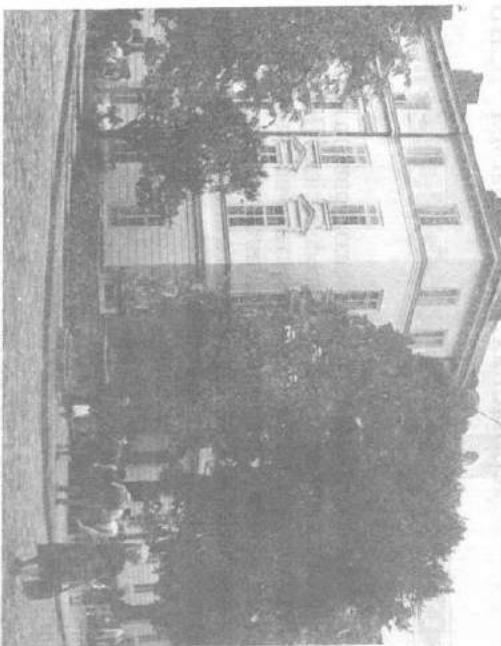
в Байорах Малих

В дніх 13 і 14 червня 1992 р. відбулася зустріч молоді з парадії Байори та околиць (Крубланки, Пижицько, Венгожево, Асуни, Кентшин) з молоддю Українського загальноосвітнього ліцею з Гурова-Ілавецького. Метою зустрічі було взаємне познання, відкритість, а зокрема сприяння духовно-релігійних почуттям. У ній взяло участь 50 осіб отаборених та близько 50 юношів і дівчат, які були присутні лише на вогнищі і спільній забаві.

Це були перші цього року сходини організовані мною і в зв'язку з тим хочу поділитися такими спостереженнями:

1. Наша молодь відчуває потребу таких зустрічей, хоча є група молоді, яка байдуже ставиться до цього роду заходів. Коли я проголосив цей почин, було велике зацікавлення і бажання взяти участь у ньому, але як прийшло до ділі багато-хто відмовився. Все-таки вважаю, що тим не треба зражуватися, бо можуть бути різні того причини.

2. Старші люди дуже добре ставляться до таких ініціатив і окоче лопомагають організовувати їх. Добром цього прикладом була пані Анна Лесьняк, яка дуже радо прийняла нас в своїй хаті, віддаючи її до нашого вжитку та дозволивши нам біля неї отаборитися. В цій хаті ми почували себе як вдома.

З БАТЬКІВЩИНИ

30 травня 1992 р. поїхали ми на вимиряну екскурсію до Львова і Карпати. По дорозі на Україну відвідали місії Команчу, де скористали ми з гостинності о. пароха І. Пінка і гутеніх мешканців.

Ранком, у понеділок, ми перебрали кордлон і незабаром знайшлися у Львові. Перший день знайомлення з містом розпочали ми з Високого замку, звідки розпливався прекрасний вид на Львів.

31 травня відбувся відвідування монастиря Святого Іоанна Богослова. Там ми зустрілися з монахами, які проводили міжнародний фестиваль «Святій Іоанн». Відбувся концерт, на якому ми зустрілися з місцевими музикантами та після цього ми зустрілися з місцевими мешканцями.

32 травня ми зустрілися з місцевими мешканцями у монастирі святого Іоанна Богослова. Там ми зустрілися з місцевими мешканцями та після цього ми зустрілися з місцевими мешканцями у монастирі святого Іоанна Богослова.

33 травня ми зустрілися з місцевими мешканцями у монастирі святого Іоанна Богослова.

34 травня ми зустрілися з місцевими мешканцями у монастирі святого Іоанна Богослова.

Приходячи

раз-то дальше, пе-

римав нас харак-

терний холод землі

Багато з нас диву-

вались як монахи

могли жити у таких

умовах.

Бачили ми місце

копилиного пре-

столу, який служив

монахам до поцен-

ної молитви. Під

час переходу крути-

ми і вузькими кори-

дорами, нашу увагу

прилягали малі

приміщення з віко-

ннями. Були це

спеціальні місця,

в яких перебували

покутуючі монахи.

У цій самій місце-

вості, біля церкви,

ми бачили молиту батьків С. Коновалця.

До речі, я самостійно відвідала село Зашків, де

побудовано пам'ятник С. Коновалцю. Тутешні меш-

канці згадували, що місяць перед московським путем

тодішня влада приказала його зніщити. Одної ночі

мешканці села збудув гук експозиції. На другий день

пам'ятника не стало. Однак люди спорудили другий,

а разом з ним музей присвячений С. Коновалцеві.

Оглядаючи околиці Львова, ми зайалися у Крехів, де

стоїть великий василіанський монастир, в якому готу-

ються хлопці до свяченого та монашого сану.

Історія монастиря дуже трагічна, а сам монастир

міцно зруйнований. Цікаво нам було зустрітися

з знайомим отцем Теодозієм, який тепер є ректором

з семінарії.

Перебуваючи на Україні ми

заходилося молити батьків.

Відвідали ми Гуцуль, відому нам

з повісті І. Франка «Закар'я Бер-

кут». І справди всі описи Франка

є згідні з дійсністю. Навіть річка

Опір гетьманів горами, нагаду-

ючи боротьбу тухольської гро-

мади з татарами.

Незабаром разом з провідни-

ком ми пішли на історичну

гору Маківку, на якій проходили

бої Січових Стрільців. Шлях на

сам верх гори дуже крутий, але

корисно було туди щінатися.

Тут чекали нас прекрасні краси-

ди, а найважливіше - пінтар

Січових Стрільців, які в дуже

важких умовах боролися за волю

України тут віддали своє життя.

На під ми отаборилися в дю-

лини річки і при вогнищі провели

час до самого рана. Рано-вранці

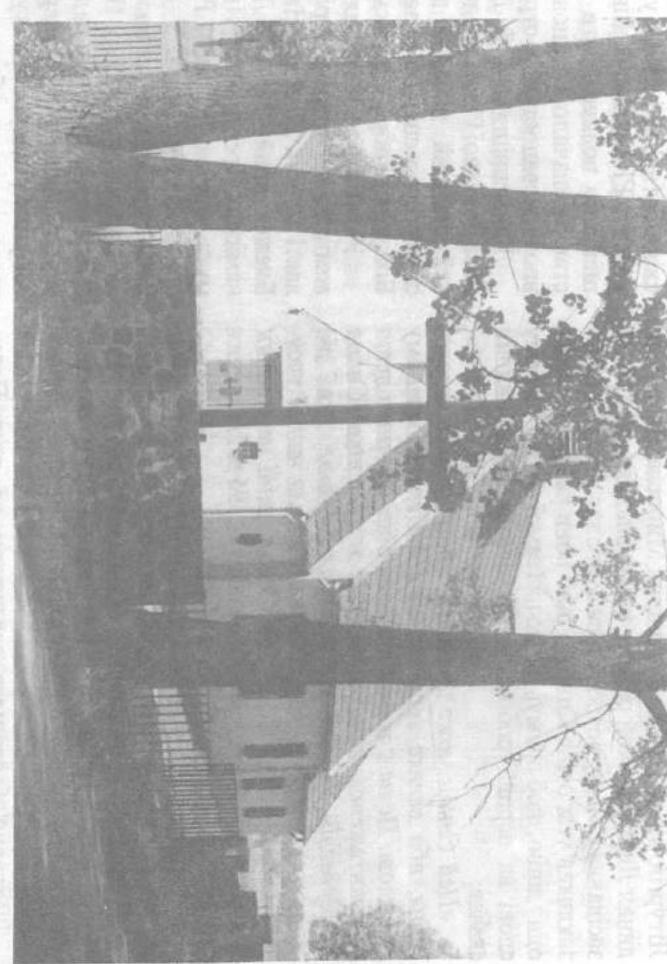
До цієї зустрічі у великий мірі захочила мене також постава директора нашого ліцею в Гурові-Ілавецькому, п. М. Січа, який видав початку підтримував мою думку і задбав, щоб молода могла приїхати.

Велику підтримку і допомогу отримав я від своєї колеги Мирoslava Oliynyka та його дружини Олі, а також від Терези і Святослава Каровів.

3. Багато було людей, які прихильно ставилися до зустрічі, за що складаю велике спасибі.

4. Помічачо одне: молодь є добра, потребує, щоб з нею часто розмовляти, давати їй відчуття, що хочемо (зокрема ми, сяяні) її зрозуміти і допомагати у розв'язуванні різних проблем.

Підсумуючи зустріч усвідомлюю, що не було наївів ревелій, але думаю, що запишала вона якісь слід не лише в мої пам'яті, але також в сердцях молоді. Напевно збагатився я у певний досвід.

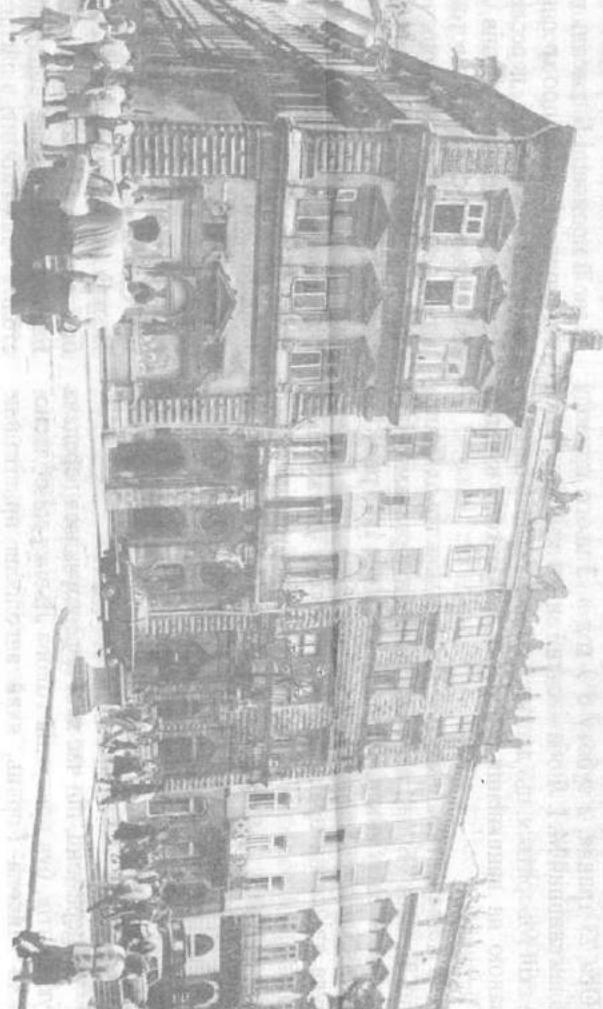

Церква в Байорах Малих.

Очікую різних зауважень від учасників цієї зустрічі.

На діяльність, що наша спільна праця продовжується.

о. Григорій А. Столітия ЧСВВ

Фрагмент Ринку у Львові.

Дорога Шупер

З найкращим доказом на те є печери. Найбільші враженья принесла нам мандрівка зі свічками по холodних печерах і дуже складна розповідь екскурсовода про життя монахів. Входячи у печери, ми побачили дуже скромний престіл з іконами Богородиці, перед яким поїділи молитися кілька греко-католицьких сімей. Більшість мешканців цього села є православні, які переняли гарну церкву побудовану над печерами.

Львівська ратуша.

Крім особливостей Старого міста, подивилися ми прекрасні церкви та відівдали Личаківське кладовище. Одного дня здійснили ми шкаву поїздку у село Стадичі (недалеко Львова). Назва цього села та його історія мене міцно заінтризувала. Ми дійшлися вид екскурсовода, що назва цього села походить від трагічної загибелі усіх жителів тих околодів з рук татарської орди.

Село Стадичі - це одна з небагатьох місцевостей, у яких ще за княжих часів поселились перші монахи. Найкращим доказом на те є печери. Найбільші враженья принесла нам мандрівка зі свічками по холodних печерах і дуже складна розповідь екскурсовода про життя монахів. Входячи у печери, ми побачили дуже скромний престіл з іконами Богородиці, перед яким поїділи молитися кілька греко-католицьких сімей. Більшість мешканців цього села є православні, які переняли гарну церкву побудовану над печерами.

Діти

Царіця України

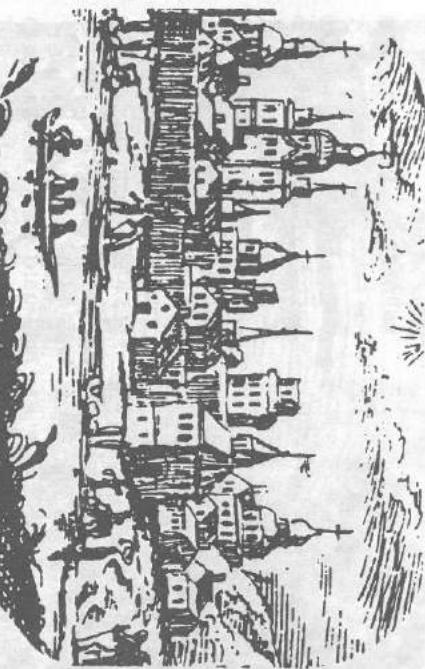
На гарячі лінії дні, коли відпочиваєте на вакаціях, хочемо подарувати вам оновлення з історії Київської держави. Коли вже почуєте в тому і захочете спокійно сісти і почитати, бажаємо вам гарного відпочинку. Прослухайте:

Давно це було. 950 літ минуло як воно сталося. Український народ, як і тепер, мав свою багату державу. Київ над Дніпром був її славного столицю. Паував тоді могутній князь Ярослав. Правив державою дуже розумно, засновував і утримував школи і видавав дуже мудрі закони. За те історія назвала його побожним і мудрим.

Ярослав Мудрий був сином Володимира Великого, що охрестив Україну та й поборовав поганство до кінця свого життя. Він почав будувати церкви, монастири і школи. Саме в лиці Церкви відлас йому честь.

Такого славного батька мав князь Ярослав Мудрий. Володимира Церкву зачислила до святих, а навіть надала йому славне звання рівнапостольного. Залишивши він одніє Кіїв дерев'яним, а Ярослав став його справжнім будівником. Він дальше розбудував столицю України.

Та в ті неспекі часи тяжко було працювати й будувати, бо кругом було багато ворогів, що загарбали нашу землю, вбивали людей та палили міста. Не раз облягали Київ, кидали на нього вогонь і засипували стрілами, тому теж князі мали багато клоутів. Треба було не тільки управляти великою державою,

укріплюти міста, але ще й воювати з ворогами, коли вони наступали.

Найбільш жорстокими ворогами за часів Ярослава були шкенени - ліки шлемена, які йшли в Україну з Азії.

Ярослав добре зізнав, що держава лиши тоді сильна, коли має сильне і добре військо, тому він добре зорганізував своїх дружинників. Одного разу під Київ найшло багато лотих печенітів. Настала тривога. Кругом міста свист і крики. Градом летіли тисячі, тисячі затроєні стріл. Дими злили тяжкими хмарами над містом. Здавалось, що вже Київ занине марно а все добре забере ворог. Князь Ярослав зібрав великі полки дружинників і рушив за місто на ворога. Бій був страшний і довгий. Князь Ярослав давав своїм

полі бою і зложив присягу вірності Пресвятій Богородиці. Зрадив князь і дружина, зрадів увесь Київ, бо ворог почав устулати і падати, як слома по бури. І прийшла величава, славна перемога, якої вже давно не було. Пречиста Діва поблагословила дружинників і врятувала Київ, військо і князя перед ганборо. Це була велика перемога князя Ярослава. Він став на коліна на підлогу і зложив присягу вірності Пресвятій Богородиці.

Того ж року князь збудував величавий мур довкола міста з великим брамою. На брамі побудував переключу честь Богородиці. Її дах був покритий золотом і від зного взялася назва брами - Золоті ворота.

Посвячення церкви Благовіщення і Золотих воріт відбулося при участі великої кількості людей. Під час цих торжеств князь Ярослав Мудрий поручив святій Київ, церкву Благовіщення, айсько, весь народ і всю Українську землю безнастаний шіці Преблагословеної Богородиці і назвав її Царицею України.

В тексті використано оновлення В. Хмари під тем самим заголовком.

Більше таких зустрічей

Вже ваканії. Недавно відбувалися звичайності закінчення навчального року. В кожній місцевості проходили вони по-різному в залежності від ініціативи молоді і дітей.

В Гурові-Ілавецькому закінчення навчання релігії мало іншу форму як широку. Користуючися гарним погодою, сестра Романа та деякі батьки улаштували вогнище на т.зв. «четирих дубах». Крім літей і ліщівської молоді у спільній вагрі взяли участь отель Синкелі батьки. Було дуже присмно і весело; печена ковбаса, солодощі, наяважливіше, розважальна програма підготовлена літими і сестрою Романовою. Не забракло цікавих конкурсів, у яких брали участь дорослі разом з літими. Вечір при вогнищі закінчився виступом гостей з України.

(ЛГ)

Дорогі Діти!

В місце рисок до поданих імен вставить прізвища відомих постатей історії України.

1. Ярослав
2. Володимир
3. Богдан
4. Іван
5. Маркіян
6. Тарас
7. Леся
8. Симон
9. Свяген
10. Степан

* * *

Завтра, завтра підем в поле,
в школі кинемо книжки,
цілий день ми проспіваем,
що як співають там пташки.

І ромену, і волошок
повні попи нарвемо,
на межі з квітков пахучих
ми віночки сплетемо.

Скільки ми нового взнаєм,
заспіваєм, зашебечем
серед лісу, серед нив.

О. Олесь

А як нам обійтися без печеної ковбаси? Фот. В. Фердич.

Було і 100 запитань до о. Юліана від дітей.

Останні хвилини перед змаганнями.

Празник Богородиці в Білому Борі

Дорогі ярослав'яни!

Запрошуємо на щорічний відпуст з нагоди Рівла Пресвятої Богородиці у Білому Борі. Порядок святкувань:

- в суботу 19 вересня 1992 р. - Велика Вечірня. Посвячення наріжного каменя під будову нової церкви.

- в неділю 20 вересня 1992 р.:

- 6.00 год. - Утреня.
- 7.00 год. - Соборна Служба Божа.
- 8.00 год. - Акафіст до Богородиці.
- 9.00 год. - Ювілейна програма з нагоди 100-річчя існування Зіромадження Сестер Служебниць.
- 11.00 год. - Торжествена Служба Божа.

До участі у відпустових святкуваннях у північній українській «Кальварії», в місті Шевченкового пам'ятника, запрошуюмо усіх.

До участі у відпустових святкуваннях у північній українській «Кальварії», в місті Шевченкового пам'ятника, запрошуюмо усіх.

У парох о. Ю. Ульський з вірими

На редакційний фонд

«БЛАГОВІСТ» грошей пожертви склали:

1. Учасники поїздки до Вербопілі 600 тис. зл.
2. Мешканці села Жаньково 100 тис. зл.
3. І. Гайдук (Лігніца) 50 тис. зл.
4. Отець П. Гудко 600 тис. зл.
5. М. В. Лапічак (Копалін) 500 тис. зл.
6. Парафія Вроцлав 360 тис. зл.

Жертводавцям широ дякуємо!

Поліяка

На спорудження пам'ятника на цвинтарі у Явірнику-Руському пожертували:

1. Бак Меланія 50 тис. зл.
2. Бак Теофіль 50 тис. зл.
3. Бакун Володимир 100 тис. зл.
4. Гашинська Розалія 50 тис. зл.
5. Доскоч Марія 100 тис. зл.
6. Кузьмич Тереза 50 тис. зл.
7. Лех Катерина 100 тис. зл.
8. Лех Христина 100 тис. зл.
9. Сорочак Катерина 50 тис. зл.
10. Сорочак Софія 50 тис. зл.
11. Сосновська Меланія 50 тис. зл.
12. Тхір Богдан 50 тис. зл.
13. Тхір Мирослав 50 тис. зл.
14. Тхір Стефанія 50 тис. зл.
15. Фелісяк Галина 100 тис. зл.
16. Харитчак Володимир 50 тис. зл.

Жертводавцям широ дякуємо!

Організаційний Комітет

До уваги добрян!

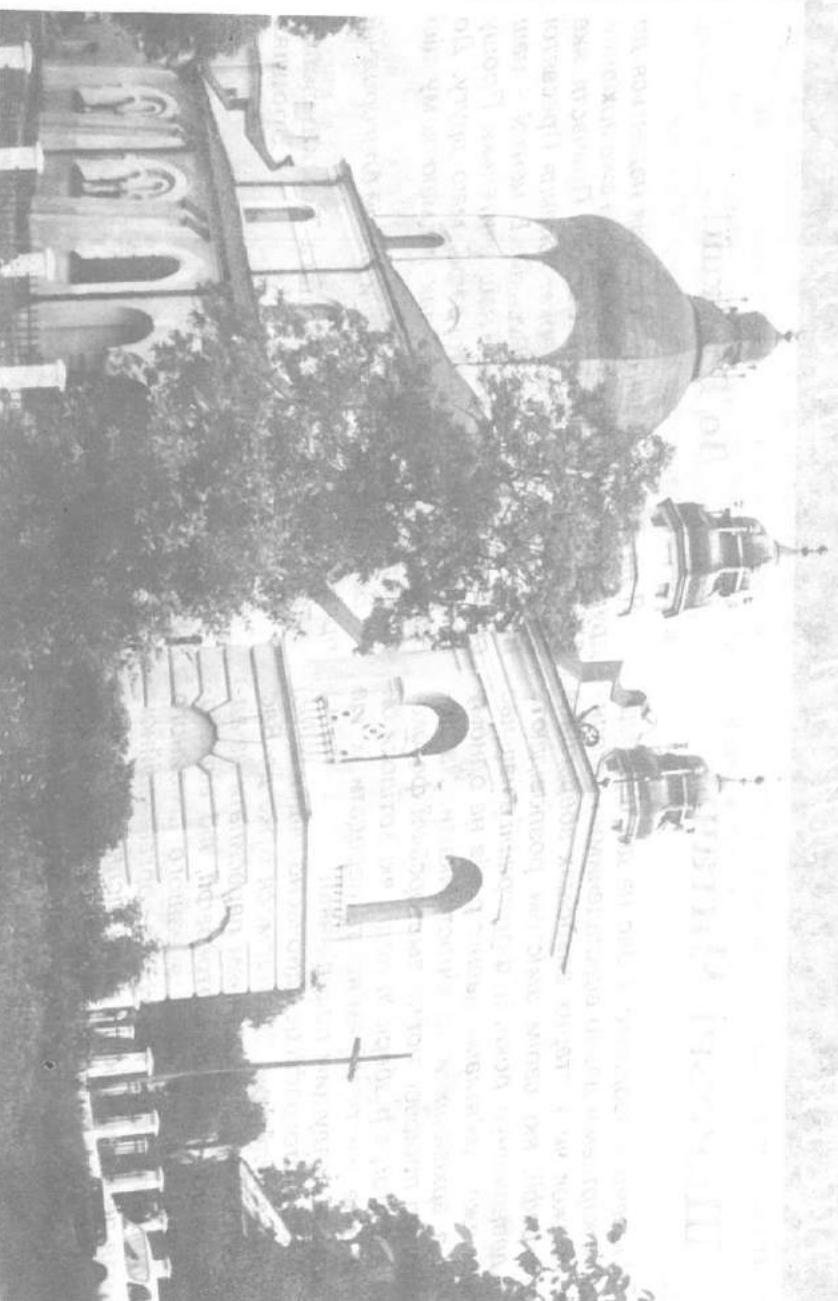
В дніх 31 липня до 7 серпня 1992 р. відбудеться автобусна поїздка до Доброго.

Зголосення приймається і точні інформації подає

п. Марія Буньовська з Пененжна.

Сердечно запрошуємо.

Організатори

Церква в Ярославі.

БЛАГОВІСТ - суспільно-релігійний місячник. Видає Українська Католицька Церква у Польщі. Редактор колегія: о. Юліан Гур (о.Г.) - відповідальний редактор, о. Богдан Панчак (о.П.), Любомир Тхір (тг), Дар'ї Гаврилець - технічна редакція, Постійна співпраця - Богдан Тхір (тг).

Погляди авторів публікацій не завжди склаються з точкою зору редакції.
Матеріалів не замовлено. В оправах винадіках застежуємо собі право виправляти іскорочувати авторські тексти. Матеріали до публікації просимо вислати у машинописах, або у чітких рукописах.

Запрошуємо до Мокрого!

У дніх 16 - 19 серпня 1992 р. проходитиме у Ярославі Перший світовий З'їзд ярослав'ян. Метою З'їзду є зустріч усіх колишніх і сучасних мешканців Ярославщини, Любачівщини і Синявщини.

У програмі:

- 16.08. - год. 10.00 посвячення церкви в Хотинці з 1615 р.
- год. 16.00 Панахіда на могилі о. Вербильського у Млинах.
- год. 19.00 спільна вагта в Хотині.
- 17.08. - год. 7.30 Служба Божа в Ярославі у церкві Преображення Господнього.
- в год. 9.30 - 12.30 популярно-наукові доповіді.
- год. 16.00 Акафіст до Матері Божої.
- год. 17.00 концерт української музики.

18.08. - год. 7.30 Служба Божа у Ярославській церкві.

- год. 17.00 концерт хорів з України.

- год. 16.00 Акафіст до Матері Божої.

- год. 17.00 концерт хорів з України.

- год. 9.30 - 12.30 популярино-наукові доповіді.

- год. 16.00 Акафіст до Матері Божої.

- год. 17.00 концерт української музики.

19.08. - год. 9.30 Архієрейська Служба Божа і закінчення З'їзду.

Житлове помешкання забезпечуємо тільки офіційно запрошеним гостям.

Звертасмо з проханням допомогти нам

фінансово у завершенні ремонту церкви в Хотинці, як і пігтової З'їзду.

Пожертви просимо надсилати на адресу:

RKO Bank Państwowy

Oddział Jarosław

ul. Slowackiego

Nr k. 39299-132

За організаційний комітет

о. Богдан Прах

Дні 22 серпня 1992 р. о год. 10.00 відбудеться торжественне посвячення новосторудженої церкви у Мокрому.

Парафіальна Рада

Оголошення

Пролається житловий поверховий будинок у Ярославі. Загальна площа будинку 250 м². За метою З'їзду є зустріч усіх колишніх і сучасних мешканців Ярославщини, Любачівщини і Синявщини.

У Ярославі. Загальна площа будинку 250 м². За метою З'їзду є зустріч усіх колишніх і сучасних мешканців Ярославщини, Любачівщини і Синявщини.

Продажується житловий поверховий будинок у Ярославі. Загальна площа будинку 250 м². За метою З'їзду є зустріч усіх колишніх і сучасних мешканців Ярославщини, Любачівщини і Синявщини.

К.с. Bogdan Prach

ul. Cerkiewna 3

37-500 Jaroslaw

5.07(22.06.) - Празник Найсоліднішого Господа і Бога і Спаса нашого Ісуса Христі Чоловіколюбия.

Празник Серця Ісусового, впроваджений папою Римським IX у 1856 р. в шіці Церкві, прийнята більшістю Східних Католицьких Церков. Олержав він у нас пасливу назву, в якій зберігається інтеральності особи Ісуса Христа, в противідності до латинської традиції, в якій почитання поодиноких елементів, - сердя, раб, крові, обличчя - про інтегральність, в свідомості вірних, полуше. Чоловіколюбець - чи не найгарніше ім'я надане Христові.

12.07(29.06) - Неділя Всіх Святих Українського Народу.

Четверта неділя після Зіпастя Святого Духа відіславна є нас присвячена всім святым нашого народу. Тому, що в раніші виданіх молитовниках немає служби цього празника подаємо деякі її частини.

Приміт: Христославні кнізі і святителі, преподобні і муничики, і безламні істовиці всіх часів християнської України, моліть Христа Бога, щоб він споглинув ласкавим оком на наші віхом вірних, по всьому християнському світі. Тому-го в покорі сильного перед вами наші голуби, днікони великому і вселаскавому Богові, що вчинив вас нашими заступниками в небі і молільниками за душі наші.

*Koniec. Ясними світлами ви сяєте, Богом наявні пра-
ведника нашої Церкви, і прикладом захопленням служите-*

ї відомльних вірних, що вілановують священну вашу пам'ять.

Моліть Христа Бога, щоб він споглинув ласкавим оком на наші віхом вірних, по всьому християнському світі. Тому-го в покорі сильного перед вами наші голуби, днікони великому і вселаскавому Богові, що вчинив вас нашими заступниками в небі і молільниками за душі наші.

Дні 22 серпня 1992 р. о год. 10.00 відбудеться торжественне посвячення новосторудженої церкви у Мокрому.

Предвидується зустріч усіх колишніх і сучасних мешканців Ярославщини, Любачівщини і Синявщини.

Парафіальна Рада

МІСЯЧНИЙ КАЛЕНДАРІЙ